

22-08-2021 † ΟΡΘΟΣ
ΚΥΡΙΑΚΗΣ ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΟΡΤΗ.
† Μνήμη του Αγίου Μάρτυρος
Άγαθονίκου.
„Ηχος πλ. δ'. Έωθινὸν Θ'.
ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ
Μετὰ τὸν Ἐξάψαλμον,...
Συναπτὴ μεγάλῃ καὶ ἡ Ἐκφώνησις
Οπ πρέπει σοι πᾶσα μέξα...
„Ηχος πλ.δ'

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφρανεν ἡμῖν,
εὐλογημένος ὁ ἔρχόμενος ἐν
ὸνόματι Κυρίου.

Σπίχ, α'. **Ἐ**ξομολογεῖσθε τῷ
Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τόν
αἰῶνα τό ἔλεος αὐτοῦ.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφρανεν
ἡμῖν...

Σπίχ, β'. **Π**άντα τὰ ἔθνη ἐκύ-
κλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου
ἡμυνάμην αὐτούς.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφρανεν
ἡμῖν...

Σπίχ, γ'. **Π**αρὰ Κυρίου ἐγένετο
αὕτη, καὶ ἐστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλ-
μοῖς ἡμῶν.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφρανεν
ἡμῖν...

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ

Ἀπολυτίκιον. „Ηχος πλ. δ'

Ἐξ ὑψους κατῆλθες ὁ εὔσπλαγ-
χνος, ταφὴν καταδέξω τριήμερον,
ἴνα ἡμᾶς ἐλευθερώσῃς τῶν παθῶν·
ἡ ζωὴ καὶ ἡ ἀνάστασις ἡμῶν, Κύριε
δόξα σοι.

Δόξα Πατρὶ... (Τὸ ὡς ἄνω)

Καὶ νῦν... Τῆς ἑορτῆς

„Ηχος α'.

Ἐν τῇ Γεννήσει, τὴν παρθενίαν
ἐφύλαξας. Ἐν τῇ Κοιμήσει, τὸν κό-
σμον οὐ κατέλιπες Θεοτόκε. Μετέ-
στης πρὸς τὴν ζωὴν, Μήτηρ ὑπάρ-
χουσα τῆς ζωῆς καὶ ταῖς πρεσβεί-
αις ταῖς σαῖς λυτρουμένη, ἐκ θανά-
του τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Συναπτὴ μικρά καὶ ἡ Ἐκφώνησις

Ότι σὸν τὸ κράτος...

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Μετὰ τὴν α' Σπιχολογίαν.

„Ηχος πλ. δ'.

Ἄνεστης ἐκ νεκρῶν, ἡ ζωὴ τῶν
ἀπάντων, καὶ Ἄγγελος φωτός, ταῖς
Γυναιξὶν ἐβόα· Παύσασθε τῶν δα-
κρύων, τοῖς Ἀποστόλοις εὐαγ-
γελίσασθε, κράξατε ἀνυμνοῦσαι·
“Οτι ἀνέστη Χριστὸς ὁ Κύριος, ὁ
εὐδοκήσας σῶσαι ὡς Θεός, τὸ
γένος τῶν ἀνθρώπων.

Δόξα Πατρὶ...

Τὴν σοφίαν καὶ λόγον

Ἄναστὰς ἐκ τοῦ τάφου ὡς ἀλη-
θῶς, ταῖς δσίαις προσέταξας Γυ-
ναιξί, κηρῦξαι τὴν ἔγερσιν, Ἀπο-
στόλοις ὡς γέγραπται· καὶ δρο-
μαῖος ὁ Πέτρος, ἐπέστη τῷ
μνήματι, καὶ τὸ φῶς ἐν τῷ τάφῳ,
δρῶν κατεπλήγτετο, ὅθεν καὶ κα-
τεῖδε, τὰ δόθοντα μόνα, χωρὶς τοῦ
θείου σώματος, ἐν αὐτῷ κατα-
κείμενα, καὶ πιστεύσας ἐβόησε·
Δόξα σοι Χριστὲ ὁ Θεός, ὅτι σώζεις
ἄπαντας Σωτὴρ ἡμῶν, τοῦ Πατρὸς
γὰρ ὑπάρχεις ἀπαύγασμα.

Καὶ νῦν... Τῆς ἑορτῆς

Μετὰ τὴν α' Σπιχολογίαν ἐκ τοῦ μηναίου

Κάθισμα

„Ηχος δ' Κατεπλάγη Ιωσὴφ

Πλατυτέρα ούρανῶν, ἀναδειχθεῖσα ἐπὶ γῆς, ἡ τεκοῦσα ἐν σαρκὶ, τὸν τοῦ παντὸς Δημιουργόν, νῦν εἰς αὐτὰ τὰ οὐράνια ἐκ γῆς μετέστης. Δικαίων δὲ ψυχαὶ καθιρῶσαι σε, Ἀγγέλων οἱ χοροὶ κατοπτεύοντες, ώς Βασιλίδι αἴνεσιν ἀξίως, διὰ παντὸς σοι προσάγουσι. Διὸ πρεσβεύειν, μὴ διαλίπης, ὑπὲρ τῶν ἀνυμνούντων σε.

Μετὰ τὴν β' Σπιχολογίαν, ἐπερα
Ἔχος πλ. δ^ν.

Ἄνθρωποι τὸ μνήμα σου, Σωτὴρ ἐσφραγίσαντο, Ἀγγελος τὸν λίθον, ἐκτὴς θύρας ἀπεκύλισε. Γυναῖκες ἐθεάσαντο, ἐγηγερμένον ἐκ νεκρῶν, καὶ αὗται εὐηγγελίσαντο τοὶς Μαθηταῖς σου ἐν Σιών, Ὅτι ἀνέστης ἡ ζωὴ τῶν ἀπάντων, καὶ διελύθη τὰ δεσμὰ τοῦ θανάτου. Κύριε δόξα σοί.

Δόξα Πατρί...

Τὰ μύρα τῆς ταφῆς, αἱ Γυναῖκες κομίσασαι, φωνῆς Ἀγγελικῆς, ἐκ τοῦ τάφου ἥκουσον, Παύσασθε τῶν δακρύων, καὶ ἀντὶ λύπης χαρὰν κομίσασθε, κράξατε ἀνυμνοῦσαι, ὅτι ἀνέστη Χριστὸς ὁ Κύριος, ὁ εὐδοκήσας σῶσαι ώς Θεός, τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων.

Καὶ νῦν... Τῇς ἑορτῇς

Μετὰ τὴν β' Σπιχολογίαν ἐκ τοῦ μηναίου

Κάθισμα

Ἔχος δ^ν Καπεπλάγη Ἰωσῆφ

Ἄποστόλων ὁ χορός, διεσπαρμένος ἐν τῇ γῇ, συνηθροίσθη ἐν Σιών, ἵνα προπέμψῃ ἀπὸ γῆς, τὴν Θεοτόκον πρὸς τὸν Ὑψιστον, ὃν περ ἔτεκε, Δυνάμεις ούρανῶν, αἱ

ὑπεροκόσμιαι, προέτρεχον ὁμοῦ, καὶ συνεχόρευον, πνευματικῶς κραυγάζουσαι. Εὔφραίνεσθε, οἱ ούρανοὶ προσδεχόμενοι, Θεοῦ Μητέρα, δι' οὗ δεσπόζει, δρατὰ καὶ ἀόρατα.

Τὰ Ἀναστάσιμα Εύλογητάρια.

Ἔχος πλ. α'

Στίχ. **Ἐ**ύλογητὸς εἰ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Τῶν Ἀγγέλων ὁ δῆμος, κατεπλάγη ὁρῶν σε, ἐν νεκροῖς λογισθέντα, τοῦ θανάτου δὲ Σωτὴρ, τὴν ἴσχὺν καθελόντα, καὶ σὺν ἑαυτῷ τὸν Ἄδαμ ἐγείραντα, καὶ ἐξ ἄδου πάντας ἐλευθερώσαντα.

Στίχ. **Ἐ**ύλογητὸς εἰ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Τί τὰ μύρα, συμπαθῶς τοῖς δάκρυσιν, ὡς Μαθήτριαι κιρνᾶτε; ὁ ἀστράπτων ἐν τῷ τάφῳ Ἀγγελος, προσεφθέγγετο ταῖς Μυροφόροις, Ἱδετε ὑμεῖς τὸν τάφον καὶ ἥσθητε, ὁ Σωτὴρ γὰρ ἔξανέστη τοῦ μνήματος.

Στίχ. **Ἐ**ύλογητὸς εἰ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Λίαν πρωΐ, Μυροφόροι ἔδραμον, πρὸς τὸ μνήμα σου θρηνολογοῦσαι, ἀλλ' ἐπέστη, πρὸς αὐτὰς ὁ Ἀγγελος, καὶ εἶπε θρήνου ὁ καιρὸς πέπαυται, μὴ κλαίετε, τὴν Ἀνάστασιν δέ, Ἀποστόλοις εἴπατε.

Στίχ. **Ἐ**ύλογητὸς εἰ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου

Μυροφόροι γυναῖκες, μετὰ μύρων ἐλθοῦσαι, πρὸς τὸ μνήμα σου Σωτερ, ἐνηχοῦντο Ἀγγέλου πρὸς αὐτὰς φθεγγούμενου. Τί μετὰ

νεκρῶν, τὸν ζῶντα λογίζεσθε; ὡς Θεὸς γάρ, ἔξανέστη τοῦ μνήματος.

Δόξα Πατρί... **Τριαδικὸν**

Προσκυνοῦμεν Πατέρα, καὶ τὸν τούτου Γίόν τε, καὶ τὸ Ἀγιον Πνεῦμα, τὴν Ἁγίαν Τριάδα, ἐν μιᾷ τῇ οὐσίᾳ, σὺν τοῖς Σεραφείμ, κράζοντες τό, Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος εῖ, Κύριε.

Καὶ νῦν... **Θεοτοκίον**

Ζωοδότην τεκοῦσα, ἐλυτρώσω Παρθένε, τὸν Ἄδαμ ἀμαρτίας, χαρμονὴν δὲ τῇ Εὔᾳ, ἀντὶ λύπης παρέσχες, ὥστα ζωῆς, ἵθυνε πρὸς ταύτην δέ, ὁ ἐκ σοῦ σαρκωθείς Θεὸς καὶ ἄνθρωπος.

Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός.

Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός.

Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός.

Συναπτὴ μικρά καὶ ἡ Ἐκφώνησις

Ὅτι ηὐλόγηται σου...

Ἡ Ὑπακοή. Ἡχος πλ. δ'.

Ἄι Μυροφόροι τοῦ Ζωοδότου ἐπιστᾶσαι τῷ μνήματι, τὸν Δεσπότην ἐζήτουν, ἐν νεκροῖς τὸν ἀθάνατον, καὶ χαρὰς εὐαγγέλια, ἐκ τοῦ, Ἀγγέλου δεξάμεναι, τοῖς Ἀποστόλοις ἐμήνυον. Ὅτι ἀνέστη Χριστὸς ὁ Θεός, παρέχων τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

ΑΝΑΒΑΘΜΟΙ

Ἀνπίφωνον Α'

Ἐκ νεότητός μου ὁ ἔχθρὸς μὲ πειράζει, ταὶς ἡδοναὶς φλέγει με, ἐγὼ δὲ πεποιθώς, ἐν σοὶ Κύριε τροποῦμαι τοῦτον.

Οἱ μισοῦντες Σιών, γενηθήτωσαν δή, πρὶν ἐκσπασθῆναι ὡς χόρτος, συγκόψει γὰρ Χριστός, αὐχένας αὐτῶν, τομὴ βασάνων.

Δόξα Πατρί... **Κ**αὶ νῦν...

Ἄγιω Πνεύματι, τὸ ζὴν τὰ πάντα, φῶς ἐκ φωτός, Θεὸς μέγας, σὺν Πατρὶ ὅμοιος αὐτὸν καὶ τῷ Λόγῳ.

Ἀνπίφωνον Β'

Ὕκαρδία μου τῷ φόβῳ σου σκεπέσθω, ταπεινοφρονοῦσα, μὴ ὑψωθεῖσα ἀποπέσῃ, ἐκ σοῦ Πανοικτίρμον.

Ἐπὶ τὸν Κύριον ὁ ἐσχηκὼς ἐλπίδα, οὐ δείσει τότε, ὅτε πυρὶ τὰ πάντα κρινεῖ καὶ κολάσει.

Δόξα Πατρί... **Κ**αὶ νῦν...

Ἄγιω Πνεύματι, πᾶς τὸς θεῖος βλέπει καὶ προλέγει, τερατουργεῖ ὕψιστα, ἐν τρισὶν ἐνα Θεὸν μέλπων, εἰ γὰρ καὶ τριλαμπεῖ, μοναρχεῖ τὸ θεῖον.

Ἀνπίφωνον Γ'

Ἐκέκραξά σοὶ Κύριε, πρόσχες, κλίνόν μοὶ τὸ οὖς σου βιῶντι, καὶ κάθαρον πρὶν ἀρης με, ἀπὸ τῶν ἐνθένδε.

Ἐπὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ γήν, δύνων πᾶς αὗθις ἀναλύσει, τοῦ λαβεῖν βασάνους, ἢ γέρα τῶν βεβιωμένων.

Δόξα Πατρί... **Κ**αὶ νῦν...

Ἄγιω Πνεύματι, θεολογία μονὰς τρισαγία ὁ Πατήρ γὰρ ἀναρχος, ἐξ οὗ ἔφυ ὁ Γίὸς ἀχρόνως, καὶ τὸ Πνεῦμα σύμμορφον, σύνθρονον, ἐκ Πατρὸς συνεκλάμψαν.

Ἀνπίφωνον Δ'

Ίδοù δὴ τί καλόν, ἢ τί τερπνόν,
ἀλλ' ἢ τὸ κατοικεῖν ἀδελφοὺς ὅμα;
ἐν τούτῳ γὰρ Κύριος, ἐπηγγείλατο
ζωὴν αἰωνίαν.

Τοῦ ἐνδύματος αὐτοῦ, ὁ τὰ
κρίνα τοῦ ἀγροῦ κοσμῶν, κελεύει
μὴ δεῖν φροντίζειν.

Δόξα Πατρί...Καὶ νῦν...

Ἄγιῷ Πνεύματι, ἐνοειδεῖ αἰτίᾳ,
πάντα ἔχεται εἰρηνοβραβεύτως
Θεὸς τοῦτο γὰρ ἔστι, Πατρί τε καὶ
Γῆ, δόμοιούσιον κυρίως.

Προκείμενον

Βασιλεύσει Κύριος εἰς τὸν
αἰῶνα, ὁ Θεός σου Σιών, εἰς γενεὰν
καὶ γενεάν.

Βασιλεύσει Κύριος εἰς τὸν
αἰῶνα, ὁ Θεός σου Σιών, εἰς γενεὰν
καὶ γενεάν.

Σπίχ. **Αἴνει** ἡ ψυχή μου τὸν
Κύριον.

Βασιλεύσει Κύριος εἰς τὸν
αἰῶνα, ὁ Θεός σου Σιών, εἰς γενεὰν
καὶ γενεάν.

·Η Τάξις τοῦ Ἐωθινοῦ Εὐαγγελίου
·Ηχος β'.

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν
Κύριον.

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν
Κύριον.

Αἰνεσάτω πνοὴ πᾶσα τὸν
Κύριον.

ΕΩΘΙΝΟΝ

Τῷ

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

·Ο Προεστῶς ἢ ὁ Ἀναγνώστης:

Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμε-
νοι, προσκυνήσωμεν Ἀγιον,

Κύριον, Ἰησοῦν τὸν μόνον ὀναμάρτητον. Τὸν Σταυρόν σου, Χριστέ,
προσκυνοῦμεν, καὶ τὴν ἀγίαν σου
Ἀνάστασιν ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν. Σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, ἐκτὸς
σοῦ ἄλλον οὐκ οἰδαμεν, τὸ ὄνομά
σου ὄνομάζομεν. Δεῦτε πάντες οἱ
πιστοί, προσκυνήσωμεν τὴν τοῦ
Χριστοῦ ἀγίαν Ἀνάστασιν, ἵδοὺ
γὰρ ἥλθε διὰ τοῦ Σταυροῦ, χαρὰ
ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ. Διὰ παντὸς
εὐλογοῦντες τὸν Κύριον, ὑμνοῦμεν
τὴν Ἀνάστασιν αὐτοῦ. Σταυρὸν
γὰρ ὑπομείνας δι' ἡμᾶς, θανάτῳ
θάνατον ὥλεσεν.

Καὶ εὐθὺς ὁ Ν' Ψαλμὸς εἰς ἦχον β'

Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς κατὰ τὸ
μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ
πλῆθος των οἰκτιρμῶν σου ἔξαλει-
ψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς
ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἀμαρτίας
μου καθάρισόν με.

Οτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ
γινώσκω καὶ ἡ ἀμαρτία μου
ἐνώπιόν μου ἔστι διὰ παντὸς.

Сοὶ μόνῳ ἡμαρτον καὶ τὸ πο-
νηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα ὅπως
ἄν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου
καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαι σε.

Ίδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συ-
νελήφθην καὶ ἐν ἀμαρτίαις
ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ίδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἡγάπησας τὰ
ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας
σου ἐδήλωσάς μοι.

Ραντεῖς με ὑσσώπῳ καὶ καθα-
ρισθήσομαι πλυνεῖς με καὶ ὑπὲρ
χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἄκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην ἀγαλλιάσονται ὅστεα τεταπεινωμένα.

Ἄπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἀμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοὶ ὁ Θεὸς καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου καὶ τὸ Πνεῦμα σου τὸ ἄγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ.

Ἄπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου καὶ πνεύματι ἡγεμονικῷ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδούς σου καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσιν.

Ρῦσαι με ἐξ αἰμάτων ὁ Θεὸς, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἶνεσίν σου.

Οτι εἰ ἥθέλησας θυσίαν ἔδωκα ὃν ὀλοκαυτώματα ούκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ, πνεῦμα συντετριμμένον' καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς ούκ ἔξουδενώσει.

Ἄγαθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους, καὶ ἐλέησόν με ὁ Θεός.

Δόξα Πατρὶ... **Ὕ**χος β'

Ταῖς τῶν Ἀποστόλων, πρεσβείαις Ἐλεῆμον, ἐξάλειψον τὰ πλήθη, τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Καὶ νῦν...

Ταῖς τῆς Θεοτόκου, πρεσβείαις Ἐλεῆμον, ἐξάλειψον τὰ πλήθη, τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Στίχ. **Ἐ**λέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλήθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Πεντηκοστάριον. **Ὕ**χος ὁ αὐτὸς

Ἄναστὰς ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ τοῦ τάφου, καθὼς προεῖπεν, ἔδωκεν ἥμιν, τὴν αἰώνιον ζωὴν καὶ μέγα ἔλεος.

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαὸν σου...

Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. (δλ)

Ἐλέει καὶ οἰκπρωτοῖς...

KANONEΣ

**ὁ Ἀναστάτιμος εἰς δ'
Ωδὴ α'.**

Ὕχος : Ο Είρμος.

Ὕχος πλ. δ'. Ο Είρμος.

Ἄρματηλάτην Φαραὼ ἐβύθισε, τερατουργοῦσα ποτέ, Μωσαϊκὴ ὁράβδος, σταυροτύπως πλήξασα, καὶ διελοῦσα θάλασσαν, Ἰσραὴλ δὲ φυγάδα, πεζὸν ὁδίτην διέσωσεν, ἄσμα τῷ Θεῷ ἀναμέλποντα.

Στίχ. **Δ**όξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Τὴν παντοδύναμον Χριστοῦ θεότητα, πῶς μὴ θαυμάσωμεν, ἐκ μὲν παθῶν πᾶσι, τοῖς πιστοῖς ἀπάθειαν, καὶ ἀφθαρσίαν βλύζουσαν, ἐκ πλευρᾶς δὲ ἀγίας, πηγὴν ἀθάνατον στάζουσαν, καὶ ζωὴν ἐκ τάφου ἀΐδιον.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ως εὐπρεπής ταῖς Γυναιξὶν δῆλος, νῦν ἐμπεφάνισται, καὶ τηλαυγὴ φέρων, τῆς ἐμφύτου σύμβολα, ἀὖλου καθαρότητος, τῇ μορφῇ δὲ μηνύων, τὸ φέγγος τῆς ἀναστάσεως, κράζει· Ἐξηγέρθη δὲ Κύριος.

Στίχ. Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς. **Θεοτοκίον**

Δεδοξασμένα περὶ σοῦ λελάληνται, ἐν γενεαῖς γενεῶν, ἡ τὸν Θεὸν Λόγον, ἐν γαστρὶ χωρήσασα, ἀγνὴ δὲ διαμείνασα, Θεοτόκε Παρθένε, διό σε πάντες γεραίρομεν, τὴν μετὰ Θεὸν προστασίαν ἡμῶν.

Εἶτα ψάλλονται οἱ δύο Κανόνες·

ἀνευ τῶν Είρμων

Κανὼν πρῶτος,

Ωδὴ α' Ἡχος α'. Πεποικιλμένη

Στίχ. Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἀμφεπονεῖτο ἀὖλων τάξις, οὐρανοβάμων ἐν Σιών τὸ θεῖον σῶμά σου· ἀφνω δὲ συρρέεύσασα, τῶν Ἀποστόλων ἡ πληθύς, ἐκ περάτων Θεοτόκε, σοὶ παρέστησαν ἄρδην· μεθ' ᾧν ἀχραντε, σοῦ τὴν σεπτήν, Παρθένε μνήμην δοξάζομεν. (δίς)

Δόξα.

Νικητικὰ μὲν βραβεῖα ἥρω, κατὰ τῆς φύσεως Ἄγνη, Θεὸν κυήσασα· ὅμως μιμουμένη δέ, τὸν ποιητήν σου καὶ Γίόν, ὑπὲρ φύσιν ὑποκύπτεις, τοῖς τῆς φύσεως νόμοις· διὸ θησκουσα, σὺν τῷ Γίῳ, ἐγείρῃ διαιωνίζουσα.

Καὶ νῦν. τὸ αὐτὸν
Ωδὴ γ'. Ἡχος πλ. δ'. Ο Είρμος.

Ο στερεώσας κατ' ἀρχάς, τοὺς οὐρανοὺς ἐν συνέσει, καὶ τὴν γῆν ἐπὶ ὑδάτων ἐδράσας, ἐν τῇ πέτρᾳ με Χριστέ, τῶν ἐντολῶν σου στήριξον, ὅτι οὐκ ἔστι πλήν σου, ἄγιος μόνε Φιλάνθρωπε.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Κατακριθέντα τὸν Ἄδαμ, τῇ γεύσει τῆς ἀμαρτίας, τῆς σαρκός σου τὸ σωτήριον πάθος, ἐδικαίωσε Χριστέ, αὐτὸς γὰρ οὐχ ὑπεύθυνος, τῇ τοῦ θανάτου πείρᾳ, πέφηνας δὲ ἀναμάρτητος.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Τῆς ἀναστάσεως τὸ φῶς, ἐξέλαμψε τοῖς ἐν σκότει, τοῦ θανάτου καὶ σκιᾶ καθημένοις, δὲ Θεός μου Ἰησοῦς, καὶ τῇ αὐτοῦ θεότητι, τὸν ἴσχυρὸν δεσμεύσας, τούτου τὰ σκεύη διήρπασε.

Στίχ. Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς. **Θεοτοκίον**

Τῶν Χερουβεὶμ καὶ Σεραφείμ, ἐδείχθης ὑψηλοτέρα, Θεοτόκε, σὺ γὰρ μόνη ἐδέξω, τὸν ἀχώρητον Θεόν, ἐν σῇ γαστρὶ ἀμόλυντε, διὸ πιστοί σε πάντες, ὕμνοις ἀεὶ μακαρίζομεν.

Κανὼν πρῶτος τῆς 15/08.

Ωδὴ γ'. Ἡχος α'. Η δημιουργική

Στίχ. Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Γυναικά σε θνητήν, ἀλλ' ὑπερφυῆς καὶ Μητέρα, Θεοῦ εἰδότες πανάμωμε, οἱ κλεινοὶ Ἀπόστολοι, πεφρικυίας ἥπτοντο χερσί, δόξῃ ἀπαστράπτουσαν, ὡς θεοδόχον σκῆνος θεώμενοι. (δίς)

Δόξα.

‘**Υ**πέφθασε χερσί, ταῖς ύβριστικαῖς τοῦ αὐθάδους, τομὴν ἡ δίκη ἐπάξασα, τοῦ Θεοῦ φυλάξαντος, τὸ σέβας τῇ ἐμψύχῳ κιβωτῷ, δόξῃ τῆς Θεότητος, ἐν ᾧ ὁ Λόγος σὰρξ ἐχρημάτισεν.

Καὶ νῦν. τὸ αὐτὸ

Συναπτὴ μικρά καὶ ἡ Ἔκφώνησις

‘Οπ σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν,...

Κάθισμα.

‘**Η**χος δ!

Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

‘**Λ**ναβόησον Δαυΐδ, τίς ἡ παροῦσα Ἔορτή; ‘Ἡν ἀνύμνησα φυσίν, ἐν τῷ βιβλίῳ τῶν Ψαλμῶν, ὡς θυγατέρα θεόπαιδα καὶ Παρθένον, μετέστησεν αὐτήν, πρὸς τὰς ἐκεῖθεν μονάς, Χριστὸς δὲ ἔξ αὐτῆς, ὅνευ σπορᾶς γεννηθείς· καὶ διὰ τοῦτο χαίρουσι, μητέρες καὶ θυγατέρες, καὶ νύμφαι Χριστοῦ, βιῶσαι· Χαῖρε, ἡ μεταστᾶσα, πρὸς τὰ ἄνω βασίλεια.

Δόξα Πατρί...**Κ**αὶ νῦν... τὸ αὐτὸ

Κοντάκιον Ἀναστάσιμον.

‘**Η**χος πλ. δ.

‘Ως ἀπαρχὰς τῆς φύσεως.

‘**Ε**ξαναστὰς τοῦ μνήματος, τοὺς τεθνεῶτας ἥγειρας, καὶ τὸν Ἄδαμ ἀνέστησας, καὶ ἡ Εὕα χορεύει ἐν τῇ σῇ Ἀναστάσει, καὶ κόσμου τὰ πέρατα πανηγυρίζουσι, τῇ ἐκ νεκρῶν ἐγέρσει σου Πολυέλεε.

‘**Ο** Οἶκος

Τὰ τοῦ ἄδου σκυλεύσας βασίλεια, καὶ νεκροὺς ἀναστήσας Μακρόθυμε, Γυναιξὶ Μυροφόροις

συνήντησας, ἀντὶ λύπης, χαρὰν κομισάμενος, καὶ Ἀποστόλοις σου ἐμήνυσας τὰ τῆς νίκης σύμβολα, Σωτήρ μου ζωοδότα, καὶ τὴν κτίσιν ἐφώτισας φιλάνθρωπε· διὰ τοῦτο καὶ κόσμος συγχαίρει, τῇ ἐκ νεκρῶν ἐγέρσει σου πολυέλεε.

Συναξάριστον

Τῇ

Ταῖς τῶν Ἀγίων σου πρεσβείαις, Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ

Τῇ ΚΒ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη τοῦ Ἀγίου Μάρτυρος Ἀγαθονίκου καὶ τῶν σὺν αὐτῷ, Ζωτικοῦ Ζήνωνος, Θεοπρεπίου, Ἀκινδύνου καὶ Σεβηριανοῦ.

Σπίχαι

Ἀγαθονίκου κλῆσις ἀψευδεστάτη,

Χρηστὴν βιωσα τοῦδε νίκην ἐκ ξίφους.

Τρεῖς καρτεροῦντες μηχανήματος βίαν,

Τὰς μηχανὰς λύουσι τοῦ παμμηχάνου.

Ἐν μάρτυσι τμηθεῖσιν αὐχένα ξίφει,

Σεβηριανὸς τάττεται τμηθεὶς ξίφει.

‘Ιδοὺ παρ’ ἡμῖν καὶ Κυρηναῖος νέοις,

Οὐκ ἀγγαρευθείς, ἀλλ’ ἐκὼν Σταυρὸν φέρων.

‘Εκτανε δευτερίη ξίφος εἰκάδι Αγαθόνικον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Αγίας μάρτυρος Ἀνθούσης καὶ

Άθανασίου Ἐπισκόπου, τοῦ βα-
πτίσαντος αὐτήν, καὶ Χαρησίμου
καὶ Νεοφύτου τῶν οἰκετῶν αὐτῆς.

Σπίχαι

Ἄνθησαν ἐκ γῆς τῆς Σελευκείας
ὅδον,

Ἄνθοῦσαν ἐδρέψαντο χεῖρες
Ἄγγέλων.

Άθανάσιος καὶ τεθνήξωμαι
ξίφει,

Τοῖς ζῶσι Χριστοῦ ζῶν τετάξο-
μαι φίλοις.

Δοῦλοι δύο τμηθέντες, εὗρον οἱ
δύο

Τὴν εὔγένειαν, ἥν ἀπώλεσαν
πάλαι.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ Ἅγιοι μάρ-
τυρες Εἰρηναῖος, Ὡρ καὶ Ὁροφις
ξίφει τελειοῦνται.

Σπίχαι

Ξίφει τριὰς τμηθεῖσα, τριστάτας
πλάνης,

Βυθῷ καλύπτει τῶν ἑαυτῆς
αἵμάτων.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις,
ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἄμήν.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ

Τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου

Ωρὴ α! Ἡχος α!

Πεποικιλμένη τῇ θείᾳ δόξῃ ἡ
ἱερὰ καὶ εὐκλεής, Παρθένε, μνήμη
σου πάντας συνηγάγετο πρὸς εὐ-
φροσύνην τοὺς πιστούς, ἐξαρχού-
σης Μαριὰμ μετὰ χορῶν καὶ τυμ-
πάνων, τῷ σῷ ἄδοντας μονογενεῖ·
Ἐνδόξως ὅτι δεδόξασται.

Ωρὴ γ!

Η δημιουργικὴ καὶ συνεκτικὴ
τῶν ἀπάντων Θεοῦ σοφία καὶ δύ-
ναμις, ἀκλινῆ, ἀκράδαντον τὴν

Ἐκκλησίαν στήριξον, Χριστέ· μό-
νος γὰρ εἰ ἄγιος, ὁ ἐν ἀγίοις ἀνα-
παυόμενος.

Ωρὴ δ!

Ρήσεις προφητῶν καὶ αἰνίγματα
τὴν σάρκωσιν ὑπέφηγαν τὴν ἐκ
Παρθένου σου, Χριστέ, φέγγος ἀ-
στραπῆς σου εἰς φῶς ἐθνῶν ἐξε-
λεύσεσθαι· καὶ φωνεῖ σοι ἀβυσσος
ἐν ἀγαλλιάσει· Τῇ δυνάμει σου
δόξα, φιλάνθρωπε.

Ωρὴ ε!

Τὸ θεῖον καὶ ἄρρητον κάλλος
τῶν ἀρετῶν σου, Χριστέ, διηγήσο-
μαι· ἐξ ἀιδίου γὰρ δόξης συναϊδι-
ον καὶ ἐνυπόστατον λάμψας ἀ-
παύγασμα, παρθενικῆς ἀπὸ γα-
στρός, τοῖς ἐν σκότει καὶ σκιᾷ σω-
ματωθεὶς ἀνέτειλας ἥλιος.

Ωρὴ στ!

Ἀλιον, ποντογενές, κητῶν ἐν-
τόσθιον πῦρ τῆς τριημέρου ταφῆς
σου τὶ προεικόνισμα, οὗ Ἱωνᾶς
ὑποφήτης ἀναδέδεικται· σεσω-
μένος γάρ, ὡς καὶ προύπεπωτο,
ἀσινὴς ἐβόα· Θύσω σοι μετὰ φω-
νῆς αἰνέσεως, Κύριε.

Ωρὴ ζ!

Ιταμῷ θυμῷ τε καὶ πυρὶ θεῖος
ἔρως ἀντιτατόμενος τὸ μὲν πῦρ
ἐδρόσιζε, τῷ θυμῷ δὲ ἐγέλα, θε-
οπνεύστῳ λογικῇ τῇ τῶν ὁσίων
τριφθόγγῳ λύρᾳ ἀντιφθεγγόμενος
μουσικοῖς ὄργανοις ἐν μέσῳ φλο-
γός· Ο δεδοξασμένος τῶν πατέ-
ρων καὶ ἡμῶν Θεός, εὐλογητὸς εἰ.

Ωρὴ η!

Ἀἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, προσκυ-
νοῦμεν

τὸν Κύριον, ὑμνοῦντες καὶ ὑπερυφοῦντες αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Φλόγα δροσίζουσαν ὁσίους, δυσσεβεῖς δὲ καταφλέγουσαν ἄγγελος Θεοῦ ὁ πανσθενής ἔδειξε παισί· ζωαρχικὴν δὲ πηγὴν εἰργάσατο τὴν Θεοτόκον, φθιρὰν θανάτου καὶ ζωὴν βλυστάνουσαν τοῖς μέλπουσι· Τὸν δημιουργὸν μόνον ὑμνοῦμεν οἱ λελυτρωμένοι καὶ ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Tὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτὸς...

ΤΙΜΙΩΤΕΡΑ (‘Ηχος α’)

Σπίχ. Μεγαλύνει ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον, καὶ ἡγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ σωτῆρί μου.

Tὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Σπίχ. “Οτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ· ἵδοι γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί.

Tὴν Τιμιωτέραν...

Σπίχ. “Οτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ Δυνατός, καὶ ἄγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ, καὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν τοῖς φοβουμένοις αὐτόν.

Tὴν Τιμιωτέραν...

Σπίχ. Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι αὐτοῦ, διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους διανοίᾳ καρδίας αὐτῶν.

Tὴν Τιμιωτέραν...

Σπίχ. Καθεῖλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων καὶ ὕψωσε ταπεινούς,

πεινῶντας ἐνέπλησεν ἀγαθῶν καὶ πλουτοῦντας ἔξαπέστειλεν κενούς.

Tὴν Τιμιωτέραν...

Σπίχ. Ἄντελάβετο Ἰσραὴλ παιδὸς αὐτοῦ, μνησθῆναι ἐλέους, καθὼς ἐλάλησε πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραὰμ καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ ἔως αἰῶνος.

Tὴν Τιμιωτέραν...

Καταβασία. Ὡδὴ θ!

Αἱ γενεαὶ πᾶσαι * μακαρίζομέν σε τὴν μόνην Θεοτόκον.

Nενίκηνται τῆς φύσεως οἱ ὅροι ἐν σοί, Παρθένε ἀχραντε· παρθενεύει γὰρ τόκος καὶ ζωὴν προμνηστεύεται θάνατος. Ἡ μετὰ τόκον παρθένος καὶ μετὰ θάνατον ζῶσα, σώζοις ἀεί, * Θεοτόκε, τὴν κληρονομίαν σου.

Συναπτὴ μικρά καὶ ἡ Ἐκφώνησις
“Οπ σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις ...”

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

‘Ηχος β’

Ἄγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Ἄγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Ὕφοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν καὶ προσκυνεῖτε τῷ ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ.

“Οτι ἄγιος ἐστι.

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΟΝ Θ',

‘Ηχος β',

Τοῖς μαθηταῖς συνέλθωμεν.

Cυγκεκλεισμένων Δέσποτα, τῶν θυρῶν ὡς εἰσῆλθες, τοὺς Ἀποστόλους ἐπλησας, Πνεύματος παναγίου, εἰρηνικῶς ἐμφυσήσας, οἵς δεσμεῖν τε καὶ λύειν, τὰς ἀμαρτίας εἴρηκας, καὶ ὀκτὼ μεθ' ἡμέρας, τὴν σὴν πλευράν, τῷ Θωμᾷ ὑπέδειξας

καὶ τὰς χεῖρας. Μεθ' οὗ βιῶμεν· Κύριος, καὶ Θεὸς σὺ ὑπάρχεις.

**Ἐξαποστειλάριον τῆς Ἔορτῆς
Ὕχος γ!**

Ἀπόστολοι ἐκ περάτων, συναθροισθέντες ἐνθάδε, Γεθσημανῇ τῷ χωρίῳ, κηδεύσατέ μου τὸ σῶμα· καὶ σὺ Γίε καὶ Θεέ μου, παράλαβέ μου τὸ πνεῦμα.

ΑΙΝΟΙ. Ὕχος πλ. δ'

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις. Σοὶ πρέπει ὅμνος τῷ Θεῷ.

Ἀἰνεῖτε αὐτόν, πάντες οἱ Ἀγγελοι αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτόν, πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ. Σοὶ πρέπει ὅμνος τῷ Θεῷ.

Σπηρὰ Ἀναστάσιμα δ'.

Σπή. Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρῖμα ἔγγραπτον· δόξα αὕτη ἔσται πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ.

Κύριε, εἰ καὶ κριτηρίῳ παρέστης, ὑπὸ Πιλάτου κρινόμενος, ἀλλ' οὐκ ἀπελείφθης τοῦ θρόνου, τῷ Πατρὶ συγκαθεζόμενος, καὶ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, τὸν κόσμον ἡλευθέρωσας, ἐκ τῆς δουλείας τοῦ ἀλλοτρίου, ὡς οἰκτίρμων καὶ Φιλάνθρωπος.

Σπή. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς Ἅγιοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Κύριε, εἰ καὶ ὡς νεκρὸν ἐν μνημείῳ, Ἰουδαῖοι σε κατέθεντο, ἀλλ' ὡς Βασιλέα ὑπνοῦντα, στρατιῶται σε ἐφύλακτον, καὶ ὡς ζωῆς θησαυρόν, σφραγῖδι ἐσφραγίσαντο, ἀλλὰ

ἀνέστης καὶ παρέσχες, ἀφθαρσίον ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Σπή. Λίνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

Κύριε, ὅπλον κατὰ τοῦ διαβόλου, τὸν Σταυρόν σου ἡμῖν δέδωκας, φρίττει γὰρ καὶ τρέμει, μὴ φέρων καθιορᾶν αὐτοῦ τὴν δύναμιν, ὅτι νεκροὺς ἀνιστᾷ καὶ θάνατον κατήργησε, διὰ τοῦτο προσκυνοῦμεν, τὴν ταφήν σου καὶ τὴν ἔγερσιν.

Σπή. Λίνεῖτε αὐτὸν ἐν ἥχῳ σάλπιγγος, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ϕαλτηρίῳ καὶ κιθάρᾳ.

Ο Ἀγγελός σου Κύριε, ὁ τὴν Ἀνάστασιν κηρύξας, τοὺς μὲν φύλακας ἐφόβησε, τὰ δὲ γύναια ἐφώνησε λέγων· Τί ζητεῖτε τὸν ζῶντα μετὰ τῶν νεκρῶν, ἀνέστη, Θεός ὢν, καὶ τῇ οἰκουμένῃ ζωὴν ἐδωρήσατο.

Εἴτα ψάλλομεν

Σπηρὰ Προσόμοια τῆς ἔορτῆς.

δευτεροῦντες τὸ α'.

Ὕχος δ'.

Ως γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Σπή. Λίνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὄργάνῳ.

Τῇ ἐνδόξῳ Κοιμήσει σου, οὐρανοὶ ἐπαγάλλονται, καὶ Ἀγγέλων γέγηθε τὰ στρατεύματα, πᾶσα ἡ γῆ δὲ εὔφραίνεται, ὡδὴν σοι ἐξόδιον προσφωνοῦσα τῇ Μητρὶ, τοῦ τῶν ὅλων δεσπόζοντος, ἀπειρόγαμε, Παναγία Παρθένε, ἡ τὸ

γένος τῶν ἀνθρώπων ρύσαμένη, προγονικῆς ἀποφάσεως.

Σπίχ. **Ἀ**ἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Τῇ ἐνδόξῳ Κοιμήσει σου, οὐρανοὶ ἐπαγάλλονται, καὶ Ἀγγέλων γέγηθε τὰ στρατεύματα, πᾶσα ἡ γῆ δὲ εὐφραίνεται, ὡδὴν σοι ἔξοδιον προσφωνοῦσα τῇ Μητρί, τοῦ τῶν ὅλων δεσπόζοντος, ἀπειρόγαμε, Παναγία Παρθένε, ἡ τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων ρύσαμένη, προγονικῆς ἀποφάσεως.

Σπίχ. **Ἀ**νάστηθι Κύριε εἰς τὴν ἀνάπταυσίν σου.

Ἐκ περάτων συνέδραμον, Ἀποστόλων οἱ πρόκριτοι, θεαρχίῳ, νεύματι τοῦ κηδεῦσαί σε, καὶ ἀπὸ γῆς αἰρομένην σε, πρὸς ὅψις θεώμενοι, τὴν φωνὴν τοῦ Γαβριήλ, ἐν χαρᾷ ἀνεβόων σοι· Χαῖρε ὄχημα, τῆς Θεότητος ὅλης, χαῖρε μόνη, τὰ ἐπίγεια τοῖς ἄνω, τῷ τοκετῷ σου συνάψασα.

Σπίχ. **Ὕ**μοσε Κύριος τῷ Δαυΐδ ἀλήθειαν, καὶ οὐ μὴ ἀθετήσει αὐτήν.

Τὴν ζωὴν ἡ κυήσασα, πρὸς ζωὴν μεταβέβηκας, τῇ σεπτῇ Κοιμήσει σου τὴν ἀθάνατον, διορυφορούντων Ἀγγέλων σοι, Ἀρχῶν καὶ Δυνάμεων, Ἀποστόλων Προφητῶν, καὶ ἀπάσης τῆς κτίσεως, δεχομένου τε, ἀκηράτοις παλάμαις τοῦ Γίοῦ σου, τὴν ἀμώμητον ψυχήν σου, Παρθενομῆτορ Θεόνυμφε.

**ΕΩΘΙΝΟΝ Θ'
Ὕχος πλ. α"**

Δόξα Πατρὶ καὶ Γίῳ καὶ Ἅγιῳ Πνεύματι.

Ὕς ἐπ' ἐσχάτων τῶν χρόνων, οὗσης ὁψίας Σαββάτων, ἐφίστασαι τοῖς φίλοις Χριστέ, καὶ θαύματι θαῦμα βεβαιοῖς, τῇ κεκλεισμένῃ εἰσόδῳ τῶν θυρῶν, τὴν ἐκ νεκρῶν σου Ἀνάστασιν· ἀλλ' ἐπλησσας χαρᾶς τοὺς Μαθητάς, καὶ Πνεύματος ἀγίου μετέδωκας αὐτοῖς, καὶ ἐξουσίαν ἔνειμας ἀφέσεως ἀμαρτιῶν, καὶ τὸν Θωμᾶν οὐ κατέλιπες, τῷ τῆς ἀπιστίας καταβαπτίζεσθαι κλύδωνι. Διὸ παράσχου καὶ ἡμῖν, γνῶσιν ἀληθῆ, καὶ ἀφεσιν πταισμάτων, εὕσπλαγχνε Κύριε.

Καὶ νῦν... **Ὕχος β'**

Ὕπερευλογημένη ὑπάρχεις, Θεοτόκε Παρθένε, διὰ γὰρ τοῦ ἐκ σοῦ σαρκωθέντος, ὁ Ἄδης ἡχιαλώτισται, ὁ Ἄδαμ ἀνακέκληται, ἡ κατάρα νενέκρωται, ἡ Εὔα ἡλευθέρωται, ὁ θάνατος τεθανάτωται, καὶ ἡμεῖς ἐζωοποιήθημεν, διὸ ἀνυμοῦντες βιῶμεν. Εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ οὗτως εὔδοκήσας, δόξα σοι.

**Δοξολογία Μεγάλη
εἰς ὕχον πλ.δ'**

Δόξα σοι τῷ δείξαντι τὸ φῶς. Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνῃ, ἐν ἀνθρώποις εὔδοκίᾳ.

Ὕμοῦμέν σε, εὐλογοῦμέν σε, προσκυνοῦμέν σε, δοξολογοῦμέν σε, εὐχαριστοῦμέν σοι, διὰ τὴν μεγάλην σου δόξαν.

Κύριε βασιλεῦ, ἐπουράνιε Θεέ, Πάτερ παντοκράτορ, Κύριε Γίε μονογενές, Ἰησοῦ Χριστέ, καὶ Ἅγιον Πνεύμα.

Κύριε ὁ Θεός, ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ Γίδης τοῦ Πατρός, ὁ αἴρων τὴν ἀμαρτίαν τοῦ κόσμου, ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ αἴρων τὰς ἀμαρτίας τοῦ κόσμου.

Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, ὁ καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρός, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Οτι σὺ εἶ μόνος Ἀγιος, σὺ εἶ μόνος Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρός. Ἄμήν.

Καθ' ἔκάστην ἡμέραν εὐλογήσω σε, καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ, ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνας. Ἄμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἡλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Κύριε, καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν, ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Ἐγὼ εἴπα' Κύριε, ἐλέησόν με, ἵασαι τὴν ψυχήν μου, ὅτι ἡμαρτόν σοι.

Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον, δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Οτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς, ἐν τῷ φωτί σου ὀφόμεθα φῶς.

Παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς γινώσκουσί σε.

Ἄγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἄγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἄγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα Πατρὶ καὶ Γίῳ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τὸν αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμήν.

Ἄγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἄγιος ὁ Θεός,

Ἄγιος Ἰσχυρός,

Ἄγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

καὶ εὐθύς τὸ παρόν Ἀναστάσιμον Τροπάριον

Ἄγιος πλ. δ'
β'

Ἄναστὰς ἐκ τοῦ μνήματος, καὶ τὰ δεσμὰ διαρρήξας τοῦ Ἀδου, ἐλυσας τὸ κατάκριμα, τοῦ θανάτου Κύριε, πάντας ἐκ τῶν παγίδων τοῦ ἐχθροῦ δύσαμενος, ἐμφανίσας σεαυτὸν τοῖς, Ἀποστόλοις σου, ἐξαπέστειλας αὐτοὺς ἐπὶ τὸ κήρυγμα, καὶ δι' αὐτῶν τὴν εἰρήνην παρέσχες τῇ οἰκουμένῃ, μόνε πολυέλεε.

ἢ τὸ Ἅγιος β'

Сήμερον σωτηρία τῷ κόσμῳ γέγονεν, ἀσωμεν τῷ ἀναστάντι ἐκ τάφου καὶ ἀρχηγῷ τῆς ζωῆς ἡμῶν· καθελών γὰρ τῷ θανάτῳ τὸν θάνατον, τὸν νῖκος ἐδωκεν ἡμῖν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ
ΑΝΤΙΦΩΝΑ (τῆς Ἔορτῆς)
Ανπίφωνον Α'
Ὕχος β!

Σπίχ. α'. Ἀλαλάξατε τῷ Θεῷ
πᾶσα ἡ γῆ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου,
Σῶτερ σῶσον ἡμᾶς.

Σπίχος β'. Ἐξομοιογεῖσθε αὐτῷ,
αἰνεῖτε τὸ ὄνομα αὐτοῦ.,

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου,
Σῶτερ σῶσον ἡμᾶς

Σπίχος γ'. Ἐν πόλει Κυρίου τῶν
δυνάμεων, ἐν πόλει Θεοῦ ἡμῶν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου,
Σῶτερ σῶσον ἡμᾶς

Σπίχος δ'. Ἐγενήθη ἐν εἰρήνῃ ὁ
τόπος αὐτοῦ, καὶ τὸ κατοικητήριον
αὐτοῦ ἐν Σιών.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου,
Σῶτερ σῶσον ἡμᾶς

Δόξα Πατρὶ...Καὶ νῦν...

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου
Σῶτερ σῶσον ἡμᾶς

Ανπίφωνον Β'

Ὕχος β!

Σπίχος α'. Ἀγαπᾶ Κύριος τὰς
πύλας Σιών, ὑπὲρ πάντα τὰ
σκηνώματα Ἰακώβ.

Сῶσον ἡμᾶς, Γίε Θεοῦ, ὁ
ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, φάλλοντάς σοι
Ἄλληλούϊα.

Σπίχος β'. Δεδοξασμένα ἐλαλήθη
περὶ σοῦ, ἡ πόλις τοῦ Θεοῦ.

Сῶσον ἡμᾶς, Γίε Θεοῦ, ὁ
ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, φάλλοντάς σοι
Ἄλληλούϊα.

Σπίχος γ'. Ο Θεὸς ἐθεμελίωσεν
αὐτὴν εἰς τὸν αἰῶνα.

Сῶσον ἡμᾶς, Γίε Θεοῦ, ὁ
ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, φάλλοντάς σοι
Ἄλληλούϊα.

Σπίχος δ. Ήγίασε τὸ σκήνωμα
αὐτοῦ ὁ Γψιστος.

Сῶσον ἡμᾶς, Γίε Θεοῦ, ὁ
ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, φάλλοντάς σοι
Ἄλληλούϊα.

Δόξα Πατρὶ...Καὶ νῦν...

Ο μονογενὴς Γίδες καὶ Λόγος τοῦ
Θεοῦ, ἀθάνατος ὑπάρχων, καὶ κα-
ταδεξάμενος, διὰ τὴν ἡμετέραν
σωτηρίαν, σαρκωθῆναι ἐκ τῆς
ἀγίας Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου
Μαρίας, ἀτρέπτως ἐνανθρωπήσας,
σταυρωθείς τε, Χριστὲ ὁ Θεός,
θανάτῳ θάνατον πατήσας, Εἴς ὅν
τῆς ἀγίας Τριάδος, συνδοξαζόμε-
νος τῷ Πατρὶ καὶ τῷ ἀγίῳ
Πνεύματι, σῶσον ἡμᾶς.

Ανπίφωνον Γ'. Ὕχος α!

Σπίχος α'. Ετοίμη ἡ καρδία μου,
ὁ Θεός, ἔτοίμη ἡ καρδία μου.

Ὕχος α'

Ἐν τῇ Γεννήσει τὴν παρθενίαν
ἐφύλαξας, ἐν τῇ Κοιμήσει τὸν
κόσμον οὐ κατέλιπες Θεοτόκε.
Μετέστης πρὸς τὴν ζωήν, μήτηρ
ὑπάρχουσα τῆς ζωῆς, καὶ ταῖς πρε-
σβείαις ταῖς σαῖς λυτρουμένῃ, ἐκ
θανάτου τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Σπίχος β'. Τὶ ἀνταποδώσω τῷ
Κυρίῳ περὶ πάντων ὅν ἀντα-
πέδωκέ μοι;

Ἐν τῇ Γεννήσει τὴν παρθενίαν
ἐφύλαξας, ἐν τῇ Κοιμήσει τὸν
κόσμον οὐ κατέλιπες Θεοτόκε.
Μετέστης πρὸς τὴν ζωήν, μήτηρ

ύπάρχουσα τῆς ζωῆς, καὶ ταῖς πρεσβείαις ταῖς σαῖς λυτρουμένη, ἐκ θανάτου τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Σπίχος γ'. Ποτήριον σωτηρίου λήψιμοι, καὶ τὸ ὄνομα Κυρίου ἐπικαλέσομαι.

Ἐν τῇ Γεννήσει τὴν παρθενίαν ἐφύλαξας, ἐν τῇ Κοιμήσει τὸν κόσμον οὐ κατέλιπες Θεοτόκε. Μετέστης πρὸς τὴν ζωήν, μήτηρ ὑπάρχουσα τῆς ζωῆς, καὶ ταῖς πρεσβείαις ταῖς σαῖς λυτρουμένη, ἐκ θανάτου τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰσοδικὸν

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ, σῶσον ἡμᾶς Γίě Θεοῦ ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν φάλλοντάς σοι, Ἄλληλούϊα.

Ἀπολυτίκιον. Ἡχος πλ. δ'

Ἐξ ὑψους κατῆλθες ὁ εὔσπλαγχνος, ταφὴν καταδέξω τριήμερον, ἵνα ἡμᾶς ἐλευθερώσῃς τῶν παθῶν· ἡ ζωὴ καὶ ἡ ἀνάστασις ἡμῶν, Κύριε δόξα σοι.

Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς

Ἄρχος α'

Ἐν τῇ Γεννήσει τὴν παρθενίαν ἐφύλαξας, ἐν τῇ Κοιμήσει τὸν κόσμον οὐ κατέλιπες Θεοτόκε. Μετέστης πρὸς τὴν ζωήν, μήτηρ ὑπάρχουσα τῆς ζωῆς, καὶ ταῖς πρεσβείαις ταῖς σαῖς λυτρουμένη, ἐκ θανάτου τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἅγιου τοῦ Ναοῦ

Κοντάκιον Ἡχος πλ. β'

Τὴν ἐν πρεσβείαις ἀκοίμητον Θεοτόκον, καὶ προστασίαις ἀμετάθετον ἐλπίδα, τάφος καὶ νέκρωσις οὐκ ἐκράτησεν· ὡς γὰρ ζωῆς Μητέρα, πρὸς τὴν ζωὴν

μετέστησεν, ὃ μήτραν οἰκήσας ἀειπάρθενον.

Τρισάγιον Ἀποστόλου

Ἄγιος ὁ Θεός, ἄγιος ἴσχυρός, ἄγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (γ)

Δόξα Πατρὶ καὶ Γίῳ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμην.

Ἄγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Δύναμις.

Ἄγιος ὁ Θεός, ἄγιος ἴσχυρός, ἄγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἀπόστολος Θ' Κυριακῆς

Προκείμενον. Ἡχος πλ. δ'

Εὕξασθε καὶ ἀπόδοτε Κυρίῳ τῷ Θεῷ ἡμῶν.

Σπίχ. Γνωστός ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ ὁ Θεός, ἐν τῷ Ἰσραὴλ μέγα τὸ ὄνομα αὐτοῦ.

Πρὸς Κορινθίους Α' Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα. 3:9-17

Ἄδελφοί, Θεοῦ ἐσμεν συνεργοί· Θεοῦ γεώργιον, Θεοῦ οἰκοδομή ἔστε. Κατὰ τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ τὴν διθεῖσάν μοι ὡς σοφὸς ἀρχιτέκτων θεμέλιον ἔθηκα, ἄλλος δὲ ἐποικοδομεῖ· ἔκαστος δὲ βλεπέτω πῶς ἐποικοδομεῖ· θεμέλιον γὰρ ἄλλον οὐδεὶς δύναται θεῖναι παρὰ τὸν κείμενον, ὃς ἐστιν Ἰησοῦς Χριστός. Εἰ δέ τις ἐποικοδομεῖ ἐπὶ τὸν θεμέλιον τοῦτον, χρυσόν, ἀργυρον, λίθους τιμίους, ξύλα, χόρτον, καλάμην, ἐκάστου τὸ ἔργον φανερὸν γενήσεται· ἡ γὰρ ἡμέρα δηλώσει· ὅτι ἐν πυρὶ ἀποκαλύπτεται· καὶ ἐκάστου τὸ ἔργον ὅποιόν ἐστιν τὸ πῦρ δοκιμάσει. Εἴ τινος τὸ ἔργον μενεῖ ὃ ἐπωκοδόμησεν, μισθὸν

λήψεται· εἴ τινος τὸ ἔργον κατακαήσεται, ζημιωθήσεται, αὐτὸς δὲ σωθήσεται, οὕτως δὲ ως διὰ πυρός. Οὐκ οἴδατε ὅτι ναὸς Θεοῦ ἐστε καὶ τὸ πνεῦμα τοῦ Θεοῦ οἰκεῖ ἐν ὑμῖν; εἴ τις τὸν ναὸν τοῦ Θεοῦ φθείρει, φθερεῖ τοῦτον ὁ Θεός· ὁ γὰρ ναὸς τοῦ Θεοῦ ἄγιός ἐστιν, οἵτινές ἐστε ὑμεῖς.

Ἄλληλούϊα (γ'). Ἡχος πλ. δ'

Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα τῷ Κυρίῳ, ἀλαλάξωμεν τῷ Θεῷ τῷ Σωτῆρι ἡμῶν.

Σπίχ. Προφθάσωμεν τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐν ἔξιμολογήσει.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

**Καὶ καθεξῆς ἡ Θεία Λειτουργία τοῦ Ἱεροῦ Χρυσοστόμου
Εἰς τὸ Ἐξαρέτως**

Ἄξιόν ἐστιν ως ἀληθῶς, μακαρίζειν σὲ τὴν Θεοτόκον, τὴν ἀειμακάριστον καὶ παναμώμητον καὶ μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερούβειμ καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

**Κοινωνικόν
ἥχος πλ. δ'**

Ἀἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν. Ἀλληλούϊα.

ἥχος β'

Εἰδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν, ἐλάβομεν Πνεῦμα ἐπουράνιον, εῦρομεν πίστιν ἀληθῆ, ἀδιαίρετον Τριάδα προσκυνοῦντες, αὗτη γὰρ ἡμᾶς ἔσωσεν.

Ἄμήν ἀμήν ἀμήν. Εἰς ἄφεσιν ἀμαρτιῶν καὶ εἰς ζωὴν ταὴν αἰώνιον.

Πληρωθήτω τό στόμα ἡμῶν αἰνέσεώς σου, Κύριε, ὅπως ὑμνήσωμεν τὴν δόξαν Σου, ὅτι ἡξίωσας ἡμᾶς μετασχεῖν, τῶν ἀγίων Σου μυστηρίων. Τήρησον ἡμᾶς ἐν τῷ σῷ ἀγιασμῷ ὅλην τὴν ἡμέραν μελετᾶν τὴν δικαιοσύνην Σου. Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα.

Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου εὐλογημένον ἀπό τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος. (τρίς).

Ἀπόλυσις

**«Ο ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...»
‘Η Μεταφορὰ Κειμένων
Καλλιτεχνικὴ ἐπιμέλεια
ἔγινε ἀπό τὸν Βασίλειο Κιαμηλίδη
Ιεροψάλτη
στὸν Ι.Ν. Ἅγιου Γεωργίου
Κουλούρας Βέροιας.,**